

«...προστάζομεν, ὅτι ἂν εἰς τὸ ἐξῆς δὲν ἴδῃτε ὑψηλὸν φερμάνι, ἢ πουγιουρουλδί μας διὰ αἰλακτζίδες καὶ παλτατζίδες, νὰ μὴν δίδετε διὰ χισμέτι τῷ ἐρχομένῳ ἀνθρώπῳ. Καὶ διὰ τοὺς αἰλακτζίδες καὶ παλτατζίδες ὅπου διὰ φερμανίου ἢ πουγιουρουλδίου μας προσταχθῇτε νὰ δώσετε, νὰ λαμβάνετε ἀνὰ δεκαπέντε γρόσια διὰ τὸν κάθε ἄνθρωπον καὶ οὕτω ὑπερασπιζόμενοι, νὰ καταγίνεσθε εἰς τὸ νὰ κάμετε δοβράν διὰ τὴν ζωὴν καὶ στερέωσίν μας...».

509

1793. Συνοδ. Γράμμα πΚ. Νεοφύτου Ζ', πρὸς τὴν ἐπαρχίαν Κάρληλι (Ξηρομέρου),

περὶ περιορισμοῦ τῆς φορολογίας, ἐν 209, σ. 469–472.

(Ὁ ἐξ 75000 γροσίων ἐτήσιος φόρος ἐμοιράσθη μεταξὺ Ἀνατολικοῦ (Αἰτωλικοῦ) καὶ Μεσολογγίου, καταβαλλόντων ὁμοῦ 15000 γρόσια, καὶ ἐπαρχίας Κάρληλι, καταβαλλούσης 60.000 γρόσια).

510

1794. Φερμάνιον σ. Μουσταφᾶ, ὑπὲρ Μετσόβου (φορολογικὰ πρό- νόμια),

ἐν 333, σ. 658–660.

511

1794. Σιγίλλιον πΚ. Γερασίου Γ',

δι' οὗ ἀποφαίνεται συνοδικῶς, ὅτι ὑπαρχόντων ἑτεροθαλῶν ἀδελφῶν τῆς θανούσης καὶ ἀμφιθαλοῦς θεῖου, ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς τῆς, προτιμάται εἰς τὴν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίαν ὁ ἀμφιθαλὴς θεῖος, ἐν 197, σ. 222–224. Ἡ ἀπόφασις προφανῶς ἐσφαλμένη, ὡς ἀναπτύσσεται αὐτόθι, σ. 225–233. Ὑπόθεσις Σίφνου.

512

1794. Νομοκάνων πρόχειρος ἱερέως Γεωργίου Ἀθανασίου Ραμματᾶ,

ἐν χφ. 98 Μ. Ξενοφῶντος (Ἀθω), ἀνέκδοτος, μνημ. ἐν 68, σ. 8.

513

1794. Φερμάνιον σ. Μουσταφᾶ, ὑπὲρ τοῦ Μετσόβου, ἐν 334, σ. 13, 317–320.

«...Οὗτοι δὲ (οἱ 437 κάτοικοι Μετσόβου) ἐπειδὴ εἶναι φύλακες τῶν διόδων, ἀπέναντι τῆς ὑπηρεσίας των, εἶναι ἀσύδοτοι, εἰ μὴ μόνον κατ' ἔτος ἐξακολουθοῦσι νὰ δίδωσιν εἰς τὸ ἐξαιρετικὸν Τιμάριον... ἄσπρα 108.000, κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ Δημοσίου, διὰ κεφαλικὸν φόρον, δεκάτην γεννημάτων, δεκάτην ἀμπελῶν, δεκάτην μελισσῶν, δεκάτην κήπων, δεκάτην καρυδιῶν καὶ ὀπωρικῶν, τελώνιον οἶνον, δικαίωμα γάμου, θερινῶν λιβαδίων, μῆλων, χολίων...».

